

Коли за вікном йдуть дощі

Андрій Голуб

Коли за вікном йде дощ вже четверту добу.
Розгнівалось небо на землю за людські гріхи.
І миє дощами будинки й дерева,
І стукає в скло нам розгніване небо,
Коли за вікном йдуть дощі.
Господарка – осінь до обрію
Вкрила все сном.
Туманом дороги і золотом листя.
А сірі дощі за вікном,
А сірі дощі за вікном,
Співають четверту добу
Нам свою сумну пісню.

Ми сядемо разом на кухні за пляшкою вина,
І випивши трохи забудемо про дощ за вікном.
Всесвітній потоп пересидимо разом,
В малому ковчезі з водою і газом,
В чотири стіни, і стареньким столом.

Ми разом наллємо і вип'єм вина.
За осінь, за дощ, і за те хто ще що пригадав.
І буде лунати за вікнами пісня осінніх дощів,
І барвистого листя, і стукати в скло нам,
Осіння пора.